

Meditation Luk. 10,38-42 At føle sig udenfor (15. Søndag efter trinitatis II)

Mens de var på vandring, kom Jesus engang ind i en landsby, og en kvinde ved navn Martha tog imod ham. Hun havde en søster, som hed Maria; hun satte sig ved Herrens fødder og lyttede til hans ord. Men Martha var travlt optaget af at sørge for ham. Hun kom hen og sagde: »Herre, er du ligeglad med, at min søster lader mig være alene om at sørge for dig? Sig dog til hende, at hun skal hjælpe mig.« Men Herren svarede hende: »Martha, Martha! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende.«

At man føler sig udenfor, kan skyldes så meget.

I dag er fx et fænomen som mobning ikke reserveret tyranni i skolegården, fritidsklubben o.l. Nej det hører til i den åbne debat om psykisk arbejdsmiljø.

Mobning kan have mange udtryk.

Fx sladder, udelukkelse, nedgørelse, bevidst misinformation, over-kontrol, besværliggørelse af opgaver eller lignende.

Mobning er ikke bare drilleri eller almindelig surhed fra chefen.

Det er mobning, når man regelmæssigt udsætter en person for krænkende handlinger, som personen ikke er i stand til at forsvare sig effektivt mod.

Både den, der bliver mobbet, men også vidnerne til mobning kan berette om psykiske og fysiske følger af mobningen bl.a. at man føler sig udenfor, anderledes, ensom og meget, meget mere.

For et par år siden offentliggjorde Børnerådet en undersøgelse foretaget blandt 1100 børn i 6. klasse. Undersøgelsen handlede om, at børn ofte følte sig udenfor.

En tredjedel af eleverne oplevede, at de ofte skilte sig ud fra deres klassekammerater – og samtidig fortalte de, at de trivedes mindre godt end deres klassekammerater.

Børnene oplevede, at de ikke kunne være sig selv, men ligesom måtte påtage sig en rolle. Fordi de ønskede at være sammen med og ligesom deres klassekammerater.

Faktisk fornemmede 10 % af disse elever, at en stor del af deres klassekammerater ikke var med i fællesskaber i frikvartererne. Ligesom samme elever oplevede, at de ikke selv var med i nogen grupper i klassen.

Undersøgelsen viste, at det er svært at være en del af et fællesskab, og at alt for mange børn følte sig udenfor. Og undersøgelsen konkluderede, at det var vigtigt, at hjælpe børnene med at etablere inkluderende fællesskaber.

På længere sigt skulle børn opleve, at det er i orden at være anderledes.

At føle sig "udenfor" - føle sig forkert eller føle, at man er på det forkerte sted, har vi vist alle prøvet lige fra ung til gammel. Andre og deres manglende omsorg kan være skyld i at man føler sig udenfor. Men vi kan også selv bidrage til, at vi føler os udenfor

- alene fordi vi er forskellige af natur

Hvis man fx ikke evner at kommunikere harmonisk med andre mennesker samt danne bånd og have nære personlige relationer, kan man føle sig udenfor.

Og med følelsen af at være udenfor, følger ofte ensomhedsfølelsen.

Ensomhed handler om: ikke at føle sig værdsat af de mennesker og miljøer, som omgiver en.

At føle sig udenfor rammer vores sociale identitet....og dermed måske også vores billede af os selv....og dermed hele vores identitet som menneske.

Identitet forstået som en samlebetegnelse for, hvem vi er - som det særlige mennesker vi nu engang føler os som.

Ens sociale identitet handler om de andres opfattelse af en – dvs. vores væremåde og handlemåde, når vi interagerer med andre.

Ens selv-billede handler om vores opfattelse af os selv.

Og når der er en høj grad af sammenfald mellem ens billede af sig selv og ens sociale identitet, så oplever man at være i balance.

At være i eksistentiel balance oplever vi, ved at vi føler os vel tilpas – har det godt i vores dagligdag og med os selv.

I dagens evangelietekst hører vi, at Martha og Maria får besøg af Jesus.

Da får Martha vældig travlt. Hun vil opfylde gæstebudets uskrevne regler – værne om husets ære, som skik byder det – varte gæsten op og bespise alle.

Sådan var Martha måske bare – energisk og handlekraftig.

Men der var også noget utålmodigt og uroligt over Martha.

Søsteren Maria lægger derimod alt fra sig.

Maria har slået sig ned ved siden af Jesus og sidder og lytter til ham. Marthas appel til Maria om at hjælpe til, ænser hun slet ikke.

Men Martha forventer Jesu støtte, da hun siger:

Så sig dog til hende, at hun skal hjælpe mig!

Martha er urolig - travl - splittet ved alle sine gøremål.

Men der er også det, at hun føler sig udenfor!

Udenfor det fællesskab, som Jesus og Maria har, da de sidder dér sammen.

Og det er sikkert det, som Jesus så godt forstår, da han siger til hende: Martha, Martha!

Han vil vække hende – kalde hende til sig.

Han bagatelliserer ikke Marthas bekymringer eller fjerner dem. Sådan er de fleste hverdage vel – fulde af dagligdags bekymringer, som flår og river i os. Og vores sind er fortravlede og splittede. Jesus viser Martha omsorg ved at tage hendes udbrud alvorligt. Han medgiver hende, at der er mange bekymringer.

Underforstået siger Jesus vel: Jeg gi'r dig ret i, at Maria har det meget lettere i dag. Men det skal vi ikke tage fra hende – måske har hun netop nu brug for lige præcis det.

Måske får Jesus Martha til at stoppe op og glemme sin travlhed. Får hende til at huske det, der for alvor betyder noget. Det ene der er strengt nødvendigt

Det ene strengt nødvendige stod lige foran hende: venskabet, fællesskabet.

Maden, det fejede gulv o.a. var jo aldeles ligegyldigt i forhold til, at han endelig var kommet. Og at de havde glædet sig til at ses.

Her er det venskabs-forhold – den sociale relation – som kan bære, når alt andet går i stykker, og man føler sig udenfor.

Uanset hvor meget vi føler os anderledes og udenfor, så er vi altid inden for Guds fællesskab.